

Západočeská univerzita v Plzni

Ústav umění a designu

Bakalářská práce

REPREZENTATIVNÍ DÁRKOVÝ OBAL

UNIVERZÁLNÍ OBALY NA ŠPERKY BUDOUCNOSTI
OD KATEŘINY REICHOVÉ

Toni Hvala

Plzeň 2013

Západočeská univerzita v Plzni

Ústav umění a designu

Oddělení výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Kniha a tvarování papíru

Bakalářská práce

REPREZENTATIVNÍ DÁRKOVÝ OBAL

UNIVERZÁLNÍ OBALY NA ŠPERKY BUDOUCNOSTI
OD KATEŘINY REICHOVÉ

Toni Hvala

Vedoucí práce: MgA. Mgr. Petra Soukupová

Oddělení výtvarného umění

Ústav umění a designu Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2013

Prohlašuji, že jsem práci zpracoval samostatně a použil jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2013

.....

podpis autora

OBSAH

1	MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE.....	5
2	TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY.....	7
3	CÍL PRÁCE.....	9
4	PROCES PŘÍPRAVY.....	10
5	PROCES TVORBY.....	12
6	TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA.....	16
7	POPIS DÍLA.....	18
8	PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR.....	19
9	SILNÉ STRÁNKY.....	20
10	SLABÉ STRÁNKY.....	21
11	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	23
	A) Knižní a periodická literatura.....	23
	B) Internetové zdroje.....	23
12	RESUMÉ.....	24
13	SEZNAM PŘÍLOH.....	26

Motto: „V jednoduchosti je síla.“

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Ve své bakalářské práci jsem zúročil nejen zkušenosti, které jsem získal během studia na této škole, ale i ty ze střední školy, kde jsem se naučil základům práce grafického designéra, práce s grafickými editory, základy grafických technik, typografie a kresby, tvorby knihy a obalu.

V prvním semestru na Ústavu umění a designu jsem pokračoval v rozvíjení grafických dovedností, seznámil jsem se s autorskou knihou, knižním objektem a paper artem. Prvně jsem začal vnímat papír jako velmi ohebné médium, díky němuž lze dosáhnout vysokých estetických hodnot bez jakéhokoliv dalšího prostředku. V knize Věčnost – nekonečno jsem vytvořil zajímavý minimalistický objekt vytvořený z jednoho ohýbaného a perforovaného pruhu papíru evokující nekonečno.

Ve druhém semestru proběho seznámení s obalovým designem při navrhování obalu na šperk vytvořený k výročí 20-ti let Západočeské univerzity. Vymyslel jsem a ozkoušel nový princip prolamování papíru, který mi velmi imponoval a který jsem aplikoval i v jiném materiálu ve své bakalářské práci. Získal jsem nové znalosti nejen v klasickém knihařském řemesle ale také přípravu a technologické znalosti v tisku z výšky.

Ve druhém ročníku v zimním semestru jsem se zaměřil na rozvíjení svých ilustrátorských schopností, které jsem se ne zcela úspěšně snažil zúročit v autorské knize Souboj Thésea s Minotaurem.

V letním semestru jsem se na přednáškách dějin užitého

umění seznámil s ideami Bauhausu. Na popud MgA. Mgr. Pavla Trnky jsem prvně experimentoval se způsoby tisku v klauzurní práci Čtvero ročních období, kde jsem vytvořil knihu z volných grafických listů. Pochopil jsem, že i stroje v polygrafické výrobě mají určitou variabilitu a hluboká znalost jejich funkce umožňuje jejich kreativní využití.

V létě 2012 jsem získal praxi ve studiu Činčera. Zde jsem se dozvěděl mnoho o obalovém designu, technologických postupech, o moderních obalových materiálech i o jednání s klienty. Toto období pro mne bylo zlomové a práce pod vedením špičkového designéra byla velice inspirativní.

Ve třetím ročníku jsme se v rámci změny akreditace našeho studijního programu téměř naplno věnovali obalovému designu. Dostal jsem příležitost ověřit si zkušenosti získané ve studiu Činčera. V tu dobu vznikla papírová origami svítidla do dětského pokoje, skládací taška do poštovní schránky a několik verzí lepenkových boxů na vajíčka. Pod vedením ak. mal. Ditty Jiříčkové jsem se naučil novému přístupu ke grafice. Nově jsem vyzkoušel práci grafického designéra na trojrozměrném předmětu. V tomto cvičení vznikla taška pro nakladatelství Arbor Vitae.

2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Obaly jsou pro nás nepostradatelnými pomocníky aniž bychom to vnímali. Chrání věci, které do nich ukládáme. Někteří výrobci očekávají, že obaly budou jejich produkty nejen chránit ale také je prezentovat. Pro designéry a cílevědomé obchodníky je patřičně upravený obal známkou kvality a dotažením výrobku k dokonalosti. Jak by vypadal produkt, ať už sebelepší, když by byl zabalen v otrhané krabici? Špatný obal může pokazit jak celkový dojem z výrobku, tak i dobré jméno prodávajícího. Nejde ale jen o vzhled, ale především o funkčnost obalu. O to, jak je uložený předmět přístupný uživateli, jaká je jeho trvanlivost, jestli jde obal případně složit. To vše musí obalový designér zohlednit ve své práci.

Toto téma jsem si ke své bakalářské práci vybral z několika důvodů. Jedním z prvních je, že mě tato práce bavila již při prvních pokusech o vytvoření obalu v druhém semestru studia. Druhým důvodem je obrovská inspirace načerpaná během letní brigády ve studiu Činčera. Práci jsem se rozhodl dělat také proto, že jsem nespokojen s nevyužitelností školních prací, a s vědomím, že nechci, aby tato práce skončila ve školním archivu. Chci, aby moje dílo nebylo zbytečné, mělo využití a dělalo někomu radost. Obaly, které vytvořím, pro mne budou praktickou zkušeností a ověřením znalostí, které jsem za poslední tři roky získal.

Každý člověk, který se chce prosadit jako designér, musí úzce spolupracovat se zadavatelem zakázky, podřídit se mu, a umět vyslechnout jeho připomínky. Do návrhu však vkládá i vlastní invenci a technická řešení, která musí vyhovovat i zadavateli. Stejně tak obalový designér, pokud není i zhotovitelem zakázky, musí spolupracovat se zpracovatelem jeho návrhu. Vznikají mezilidské vazby,

které práci podstatně usnadňují. Na návrháře je kladen obrovský tlak nejen na schopnosti výtvarné ale i organizační. Ačkoliv to nevypadá jako příjemná zkušenost, pro mne je to výzva.

3 CÍL PRÁCE

Hlavním cílem pro mne bylo vytvořit obaly pro jiného výtvarníka které jej osloví tak, že se je bez váhání rozhodne používat. Domluvil jsem se tedy se šperkařkou Kateřinou Reichovou z Ústavu umění a designu na tom, že jí vytvořím obaly na šperky. Požadavků, které jsem měl splnit, nebylo mnoho. Obaly měly být pěkné, futuristicky pojaté, a šperky by se neměly v obalu navzájem poškrábat. Tomu se dělo ve stávajících obalech na náušnice. Zadání tématu bakalářské práce bylo také jasné. Obal musí být reprezentativní. To naznačovalo, že bude nutné vytvořit základ corporate identity. Musel jsem vytvořit univerzální značku, jakkoliv aplikovatelnou na obal. Od šperku jsem očekával nějakou zvláštní funkci, např. že se šperk z obalu sám vysune nebo že bude v obalu atypicky uchycen, tedy že i svojí funkcí bude působit futuristicky. Kládl jsem si na srdce, že obal musí šperk dobře chránit, protože bude využíván i při přepravě do zahraničí.

Velkým lákadlem byla spolupráce se začínajícím designérem, který, jak předpokládám, nemá takový objem financí, aby mohl platit velké sumy za každý vytvořený obal. Proto se pro mne stala důležitým aspektem i cena. Z nízké ceny tedy musím vyvodit i to, že se bude jednat o jednoduché konstrukční řešení, které i přesto musí být zajímavé. Nelze volit velmi drahé materiály, ani složité technologické postupy. Zkrátka cílem práce je vytvořit obaly, které budou kvalitně designéřsky zpracované, ale cenově dostupné.

4 PROCES PŘÍPRAVY

Pochopitelně, že tou největší přípravou k závěrečné zkoušce je už samo studium na této škole. První, co jsem musel udělat, bylo zapřemýšlet se nad možnými tématy bakalářských prací. Následoval výběr a uvědomění si, proč jsem si téma vybral. Pokračovalo rozhodnutím o správnosti volby a přípravou v pravém slova smyslu.

V letních měsících roku 2012 jsem přijal brigádu ve studiu obalového designu. Zde jsem získal zejména znalost technologií. Zjistil jsem, co všechno je možné vyrobit v určitém nákladu, jaké stroje se při tom používají a jak se ovládají, jak fungují různé obalové mechanismy používané v tomto oboru. Získal jsem přístup k exkluzivním materiálům, které nejsou maloobchodně dobře přístupné, dokonce i kontakty k prodejčům materiálů.

Díky práci u vynikajícího obalového designéra jsem měl tu čest studovat knihy v česku běžně nedostupné, jako například knihy o tradičních japonských obalech. Nezůstalo však pouze u obalového designu. Inspirovat jsem se mohl i v jiných odvětvích. Zjistil jsem, že papír má mnohem širší využití, než by kdokoliv čekal. Z papíru lze vyrábět i nábytek, z lepenkových trubek lze dokonce postavit i moderní budovy¹.

Přes to že jsem se nedostal k procesu navrhování, mohl jsem si své znalosti ověřit hned v zimním semestru při navrhování obalů v semestrálních pracích. Věnoval jsem se studiu do češtiny přeložených knih o tisku a dokončovacích pracích, aby se rozšířilo mé povědomí o těchto technikách. Kvůli tvorbě logotypu jsem k inspiraci využil i knih o grafickém designu. Abych se mohl přizpůsobit požadavku na futuristický vzhled, shlédl jsem i několik klasických filmů

1 Paper dome Utrechtu navržený japonským architektem Shigeru Ban

sci-fi žánru jako je například 2001: Vesmírná odysea² nebo Blade runner³. Mnoho času také zabralo zkoumání vizuálních vlastností šperků. Často jsem konzultoval se samotnou K. Reichovou, grafickou úpravu s ak. mal. Dittou Jiříčkovou, a ještě předběžně s MgA. Mgr. Petrou Soukupovou. Již nebyl čas otálet, zbavil jsem se strachu z povinností, pracovně se naladil a začal aktivně tvořit.

2 Režie Stanley KUBRICK. Velká Británie a USA, 1968

3 Režie Ridley SCOTT. USA a Hong Kong a Velká Británie, 1982

5 PROCES TVORBY

První věc, kterou jsem dokončil, bylo logo. Nebyla to tak náročná práce protože mě bavila a mohl jsem jí dělat v rámci výuky tvorby písma a konzultovat s ak.mal. D. Jiříčkovou.

Dohodli jsme se s K. Reichovou, že jí vytvořím logotyp složený z iniciál jejího jména, protože šperky prodává pod svým jménem ale její osobní značka jí nevyhovovala. Šperky, které vyrábí, vypadají futuristicky a chladně technicky. Musel jsem vytvořit logotyp tomu odpovídající. Inspirací mi mělo být logo Bohemia Machine od Olgoj Chorchoj nebo japonské písmové znaky.

Naskicoval jsem velké množství kreseb, ve kterých jsem si různým způsobem hrál s literami KR. Po následující konzultaci s ak. mal. D. Jiříčkovou jsme vybrali jednu variantu. Logotyp jsem překreslil do grafického editoru a různě varioval. Z hotových verzí jsme vybrali tři velmi kvalitní. Prezentoval jsem je K. Reichové, která vybrala hned první z nich. Logotyp jsem aplikoval na vizitku. Jako výchozí písmo jsem vybral zúžený řez písma Bank Gothic, protože tímto fontem jsem se inspiroval při tvorbě logotypu. Vypadá moderně, protože se jedná o geometrické bezserifové písmo. Působí technickým dojmem zejména díky zploštělým obloukům. Má dokonce i návaznost na sci-fi tematiku, protože se často používá k sazbě filmových plakátů tohoto žánru.

Vizitku jsem vysázel a zkonzultoval s ak. mal. D. Jiříčkovou. Finální podobu vizitky jsem předložil K. Reichové a mezitím jsem zařizoval tisk. Vizitka byla schválena, ale protože jsem chtěl vizitky nechat vytisknout na plast (který by korespondoval s materiálem obalů na šperky) nastal problém s výběrem tiskárny a technikou tisku. Tiskárna, která provozovala i digitální tisk na plast, žádost

o tisk z kapacitních důvodů odmítla, proto jsem vizitky nechal zhotovit sítotiskem.

Prvním úkonem při vytváření obalu byla volba materiálu. Výběr proběhl rychle. S K. Reichovou jsme se ihned shodli na tom, že nejlepším materiálem bude čirý plast. Je pevný, levný, a je velmi efektní. Působí čistě a moderně. Příjemně koresponduje s ozdobami šperků z plexiskla. Všechno ostatní se již od toho odvíjelo. Nejprve jsem musel provést mnoho materiálových zkoušek, abych pochopil, jak se plast ohýbá, řeže, lepí apod. Jako velký problém se ukázal být každý spoj. Ne proto, že by spoje nedržely – ze zkušenosti vím, že nejlepším spojením je lepení pomocí speciální oboustranné pásky – ale protože je každý spoj v tomto materiálu vidět a působí neesteticky, musel jejich počet být minimální. Jak jsem již naznačil, mým cílem bylo vytvořit zajímavě mechanické řešení. Několikrát jsem se pokusil neúspěšně vytvořit zavírací krabičku na magnety. Experimentoval jsem s vysouváním šperku z obalu pomocí stlačení prsty bočních stěn, avšak tato řešení buď nefungovala, nebo byla moc složitá a obalům nesvědčila. Pokrok nastal až ve chvíli, kdy jsem vyrobil tunel z plastu, který měl pouze jeden spoj a dal se lehce vložit do vnitřního prostoru náramku. Náramek na tunelu pevně držel a neklouzal, zároveň z náramku šel lehce sundat. Problém byl však v tom, jak tunel upevnit do obalu. Při konzultaci s Janem Činčerou jsme došli k závěru, že nejjednodušším řešením bude plášť z nabígnutého pruhu plastu, ohnutého po obvodu pomyslné krychle a spojeného v jednom místě páskou. Takto vznikla nedokončená krychle, do níž se do středu vložil válcový tunel s náramkem. K těmto prvkům jsem vytvořil víka, a těmi jsem obal uzavřel. Vnější plášť obalu jsem pak mohl volně variovat, protože

fixáž zůstala stejná, měnil se pouze vnější tvar obalu a tvar víka. Takto vznikla celá série obalů, které jsou univerzální pro jakékoliv náramky stejné velikosti. Na stejném principu jsem založil i krabičky na náušnice a prsten. Použil jsem jednoduchý plášť s jedním spojem, a poté jsem do něj vložil fixáž se šperkem, která se v obalu sama zapřela a bránila vypadnutí šperku.

S technickým řešením tunelu jsem však nebyl naprosto spokojený kvůli tomu, že plast se o kovový šperk lehce poškrábe. Proto jsem tunely nově vytvořil z tenčího plastu, který byl poddajnější a nevytvářel tak silný tlak na ostré hrany šperku.

Poté jsem se rozhodl vytvořit jiné technické řešení, abych tomuto jevu lépe zabránil. Vytvořil jsem fixáž, která objímala šperk z vnější strany, kde se ostré hrany nenacházely. Ta funguje na principu flexe materiálu. Po několika materiálových zkouškách a nepovedených obalech se mi podařilo vytvořit obaly, které pevně udržely dané náramky. Vytvořil jsem novou sérii obalů, kde byl naopak od předchozí verze použitý stejný jednoduchý plášť, ale různé typy fixáží. Tyto verze krabiček jsem postupně prezentoval J. Činčerovi, K. Reichové a vedoucí mé bakalářské práce.

Nastala část, kdy jsem musel začít řešit grafickou úpravu. Mojí vizí bylo, že na potisk krabiček použiji speciální fotoluminiscenční barvu. Bohužel z rozhovoru s výrobcem barvy jsem se dozvěděl, že barva není prakticky použitelná na sítotisk a je špatně přilnavá k plastovému povrchu obalů.

Aby byla grafické úprava co nejpokornější k šperku, zvolil jsem použití malého loga a velmi krátké textové informace. Tou je odkaz na webové stránky šperkařky Kateřiny Reichové, na které se zákazník dozví všechny další potřebné detaily. Vytisknul jsem

logotyp i text v různých velikostech, abych mohl zvolit ideální poměr velikosti fontu k velikosti krabičky. Za pomoci ak. mal. D. Jiříčkové jsme vybrali ideální velikost, umístění a barvu textu. Síť rozložených krabiček jsem poté narýsoval v grafickém editoru a zakreslil do nich text i značku. Vytvořil jsem nové pláště krabiček, které jsem již neohýbal a ty jsem společně s grafickým návrhem předal firmě zabývající se sítotiskem. Po korekturách grafického návrhu jsem již dostal hotové krabičky. Ty jsem slepil lepicí oboustrannou páskou, nafotil a předvedl Kateřině Reichové.

6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Materiál použitý na výrobu obalů je čirý polyvinylchlorid. Jak jsem již nastínil, tento materiál vyžaduje zvláštní zacházení. V první řadě materiál je průhledný a poměrně měkký, což znamená, že sebemenší deformace je v něm vidět. Materiál proto nesmí být skladován v prašném prostředí a není možné jím při manipulaci pohybovat po pracovní ploše. Jako řezací podložku jsem používal knihařskou lepenku, pečlivě udržovanou v čistotě, aby se na ní plast nepoškrábal.

Materiál je v celé ploše homogenní a na rozdíl od papíru nemá odlišné směrové vlastnosti, což znamená, že při ohýbání všemi směry klade stejný odpor. Protože materiál je vůči papíru poměrně pevný i v malé tloušťce, nehrozí tak velké nebezpečí vzniku „mušlí“. Když se již mušle vytvoří, v místě zlomu zůstane výrazná bílá skvrna a plast je již nepoužitelný. Proto s ním zacházíme obezřetně. Na ohýbání nelze použít knihařskou kost, používají se speciální bigovací lišty, nebo v mém případě nůž s tupým ostřím, který materiál v místě říznutí lehce degraduje. Materiál však nelze ohnout na stranu proti řezu ale pouze řezem dovnitř ohybu, jinak materiál kvůli křehkosti praskne. PVC lze ohýbat pouze přesně v místě bigu, jinak hrozí, že v ohybu vznikne výrazná bílá hrana, podobně jako je tomu při vzniku mušle.

Plasty se všeobecně řezají podobně jako papír, ostrým nožem s odlamovací čepelí. Jediný rozdíl je v tom, že plast je tužší, a tím pádem při řezání klade větší odpor. Nevýhodou materiálu je jeho kluzký povrch. Kovové pravítko položené na plastovém povrchu má tendenci „uhnout“ čepeli, a tím hrozí křivým řezem i poškrábáním povrchu.

Materiál je inertní vůči vodě i jiným chemikáliím, proto nelze použít lepidla na vodní bázi. Plast můžeme očistit technickým lihem. K lepení plastů se používá čiré tavné lepidlo, nebo průhledná lepicí oboustranná páska. V čirém PVC je však vidět každá nedokonalost tahu tavnou pistolí, proto jsem zvolil lepení oboustrannou páskou. Ta však má také určitá specifika.

V ideálním případě by se lepicí povrch neměla dotknout lidská ruka. Z ní vstřebává páska nečistoty a mastnotu, a přestává lepit. Každý otisk je na lepu vidět, a tím se degraduje její čirost. Páska nesmí být skladována v prašném prostředí, tzn. ani v prostředí kde se pracuje s papírem. Pásku nemůžeme na papír odložit, protože začne vstřebávat papírový prach a přestane lepit. Proto jí lepíme nebo odkládáme na silikonový papír, k němuž nemůže přilnout. Po slepení spoje páskou musíme styčné plochy k sobě pevně přitisknout a vytlačit z pásky vzduch, aby spoj pevně držel a působil jednotnějším dojmem. K lepení jsem použil profesionální lepicí pásku 3M.

Tisk na PVC je také dosti náročný. Mnoho tiskáren jej neprovádí z obavy o zničení stroje. PVC lze potisknout digitálním tiskem, přičemž výhodou jsou náklady a možnost tisknout barevné přechody. Digitální tisk na tento druh materiálu však provádějí pouze specializované nebo velké tiskárny, které se nebojí experimentovat a snaží se zákazníkovi poskytnout prvotřídní servis.

Druhým způsobem, který jsem nakonec zvolil, je tisk na síto-tisku. Výhodou sítotisku je, že vytištěný motiv může mít i plastické kvality, a lze použít i speciálních barev. Nevýhodou je cena, a pokud se nepoužívají UV barvy, které vyschnou ihned po projetí UV tunelem, i čas, za který bude náklad zhotoven.

7 POPIS DÍLA

Ve své bakalářské práci jsem vytvořil 13 obalů na šperky, rozdělených do dvou sérií. V první sérii je pět krabiček pro náramky, dva pro náušnice, jeden pro prsten. Ve druhé sérii jsem vytvořil tři obaly pro náramky, jeden pro náušnice a jeden pro prsten.

Série obalů se liší zejména v různém členění hmoty. V první sérii obalů na náramky je vnitřní část obalu klidná a u všech vzorů stejná. Vnější plášť je dynamický. V prvním vzoru je však klidný i vnější plášť ve tvaru krychle, ostatní obaly jsou mnohostěny. U dvou z nich se pláště skládají z různě prolomených pravidelných trojúhelníků, u posledního se jedná o složeninu rovnoběžníků. První obal stojí na podstavě pravidelného trojúhelníku o rozměrech stran 150 x 150 x 150 mm. Druhý stojí na podstavě čtverce o rozměrech všech stran 100 x 100 x 100 mm. Poslední jmenovaný náramek stojí také na čtvercové základně o rozměrech 110 x 110 x 110 mm. Obaly na prsten a náušnice navazují na obaly na náramky. Obal na prsten neobsahuje žádnou fixáž. Jedná se o totožné pravidelné trojboké jehlany o základně 80 x 80 x 80 mm.

Ve druhé sérii jsem postupoval naopak. Náramky jsou fixovány z vnější strany, což vytváří zajímavý dynamický vjem. Vnější plášť je u všech čtyřech obalů na náramky stejný. Jedná se o krychli o délce všech stran 110 mm. Obaly na prsten a náušnice jsou odvozené od krabic na náramky a mají tvar kvádru nebo krychle. Náušnice jsou uloženy v obalech o rozměrech 150 x 50 x 50 mm a 80 x 80 x 80 mm. Obal na prsten je krychlí o rozměrech 60 x 60 x 60 mm.

8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

V dnešní době je design chápán jako určitá nadbytečná věc, která zvedá cenu výrobků. Kvalitní design je známkou luxusu a je vnímán jako hobby pro hrstku movitých nadšenců. Samy výrobky designérů se chlubí jejich jmény a designéři se tváří jako prvotřídní umělci. Každý z nich se snaží svůj přístup k tomuto oboru individualizovat, a svými výstřelky ruší snahu dopracovat se k ideálnímu designu. Moderní design se velmi vzdaluje ideji Bauhausu o celospolečenské reformě a o kvalitních a levných věcech pro každého. Letošní Designblok, jehož hlavním zaměřením byl luxus, tomu byl důkazem.

Takový pohled nemohu změnit a s touto situací nemohu nic udělat. Přesto jsem se snažil touto prací dokázat, že pěkné a funkční věci nemusí být drahé. Velmi mi napomohla spolupráce s mladou designérkou, kterou se mi tímto možná podaří pomoci jí dosáhnout svých cílů a to i bez toho, aby utrácela za pouhé obaly na své výrobky astronomické sumy peněz. Doufám, že moje výtvary budou sloužit svému účelu a zákazníci s radostí použijí tyto obaly, aniž by třeba postřehli, že si s nimi dal někdo hodně práce.

9 SILNÉ STRÁNKY

Největší výhodou těchto obalů bude výrobní cena. Důležitým faktorem je především jednoduchost a efektnost. Té jsem dosáhl zejména díky materiálu, od kterého se již celkové zpracování odvíjelo. Šperky díky fixážím z průhledného plastu vypadají, že uvnitř obalu levitují, což splňuje požadavek na futuričnost a nadčasovost. Zákazníka určitě zaujme tvar obalu nebo jeho vnitřní členění, ale přesto jsou krabičky vůči šperkům pokorné a nestíní jejich krásu. Zároveň svým jednoduchým pojetím působí chladným technickým dojmem, což byl také účel. Materiál sám o sobě velmi důležitou a zajímavou složkou. Díky velké odrazivosti při různém nasvícení vytváří obal zajímavé světelné reflexy. Obalům s fixáží vně šperku jsem částečně zabránil jeho poškození a prodloužil tak jejich trvanlivost. Tyto obaly jsou také velmi kompaktní, a je do nich poměrně jednoduchý přístup. Obaly s vnitřní fixáží mají tu výhodu, že jsou velice univerzální a lze do nich upevnit téměř jakýkoliv náramek. To samé platí o obalech na náušnice i prsteny.

10. SLABÉ STRÁNKY

Přestože v minulé kapitole jsem tvrdil, že volba materiálu je silnou stránkou celého díla, postupem práce se ukázalo, že je i tou slabou. V první řadě podotknu, že s materiálem se velmi složitě pracuje. I když jsem počet spojů absolutně minimalizoval, každý spoj je vadou na kráse obalu. Malé množství spojů však také může způsobit nechtěné rozložení obalu. Návrh obalu musí být přesně vytvořený pro tento materiál. Materiál se musí lepit speciální páskou, a potiskování materiálu je také velmi náročné, vzhledem k tomu, že jej musí provádět speciální tiskárna, a nebo sítotisková dílna, která musí mít v zásobě speciální barvy na plasty. Obal se lehko poškrábe či ohmatá a tak ztrácí svoji krásu. PVC na rozdíl od papíru nemá téměř žádnou tvarovou paměť, tzn., když materiál stočíte do ruličky, má téměř vždy tendenci se vrátit do narovnané polohy.

Svoje výhody i nevýhody má i řešení fixází u obalů na náramky. Tunely slepené z plastu jsou velmi univerzální, avšak rychle se poškrábou o šroubky umístěné z vnitřní strany obalu. Řešením by mohlo být vytvořením menšího plastového tunelu a do prostoru mezi tunel a šperk by se vložila ještě dodatečná fixáž. To jsem však zavrhl, protože by toto technické provedení znesnadnilo používání obalu. Obal by pak stejně skončil v odpadkovém koši stejně jako poškrábaný obal. Velkého zlepšení jsem dosáhl vytvořením fixáže vně šperku, která však má slabou stránku v tom, že krabičky již nejsou tak univerzální, a při použití na nový typ šperku by se musela upravit i výseky fixáže. Určitou nevýhodou je také otevřenost obalů - ta je nechrání před prachem a také před určitým mechanickým zásahem.

U obalu na prsten bez fixáže vidím slabinu právě v její absenci. Šperku se sice v obalu nemůže nic stát, ale nejedná se o elegantní

řešení. Obaly na náušnice jsou funkčně naprosto v pořádku, nicméně mi nepřijdou tak nápadité jako obaly na náramky.

Seznam použitých zdrojů:

a) Knižní a periodická literatura:

1. WIEDEMANN, J. The Package Design Book. 1. vyd. SRN: Taschen, 2010. ISBN 9783836519960.
2. KOČMAN, J. H. Médium papír. 1. vyd. Brno: Vutium, 2004. ISBN 80-214-2626-8.
3. AMBROSE, G., HARRIS, P. Grafický design, Tisk a dokončovací práce. 1. vyd. Brno: Computer Press, 2011. ISBN 978-80-251-2968-5.
4. AMBROSE, G., HARRIS, P. Formát. 1. vyd. Brno: Computer Press, 2011. ISBN 978-80-251-2966-1.
5. BANN, D. Polygrafická příručka. 1. vyd. Praha: Slovart, 2008. ISBN 978-80-7391-029-7.
6. HELLER, J. 1000 Obalový design. 1. vyd. Praha: Slovart, 2008. ISBN 978-80-7391-191-1.
7. VAN ROOJEN, P. Advanced Packaging 1. vyd. Asterdam: The Pepin Press BV, 2010. ISBN 978-90-5768-144-8.

Resumé

I decided to choose this theme of my bachelor thesis because I am not satisfied with a fate of school works. Most of them are shown only once at the exhibition of final exams and then they are archived. In many cases school work is just a common exam, and while you are creating some of these works, you cannot enjoy it because you know what will happen to your production. That was not what I wanted to do. Therefore I found my university colleague, young and talented jewellery designer Kateřina Reichová and suggested her to make some packages for her products. She had agreed so I started to work on it. What helped me to decided was also my discontentment with contemporary situation in design. Many people working in this area are more artists than designers. They create absolutely impractical products and then sell them for really big amount of money. Design of high quality seems that it is not for everyone.

So my personal goals were to make well designed and practical package but of low price for usage of young designer and enjoy it at the same time. What I will do will be used and mainly have a sense. Consequently the task of this thesis is that package has to be representative. I suggested her that I will make her even a logotype.

I made for her three final versions of logotypes, one type of a business card and thirteen types of packages which were divided into two series. Both sets are made from folded and bonded PVC. The series differ in a type of fixation. In the first one bracelets are fixated on a tunnel made of PVC. The inner space of package is quite composed. The outer case is dynamic polyhedron. Second

one has reserved composition. The outer case is simple cube (or cuboid in case of earrings package), but the inner space is dynamically composed thanks to new type of fixation. It hold the bracelets from their outer side contrary to previous versions.

I have convinced that good design does not have to cost a lot of money thus even young students of design could afford it and packages are still nice and practical. I demonstrated that even simple things are beautiful and works the same as much more expensive and sophisticated ones. I had consulted this idea with K. Reichová and she was happy and my personal goals were achieved. And I enjoyed it too.

Seznam příloh:

Příloha 1

Náramek od Kateřiny Reichové

foto: Kateřina Reichová

Příloha 2

Náramek od Kateřiny Reichové

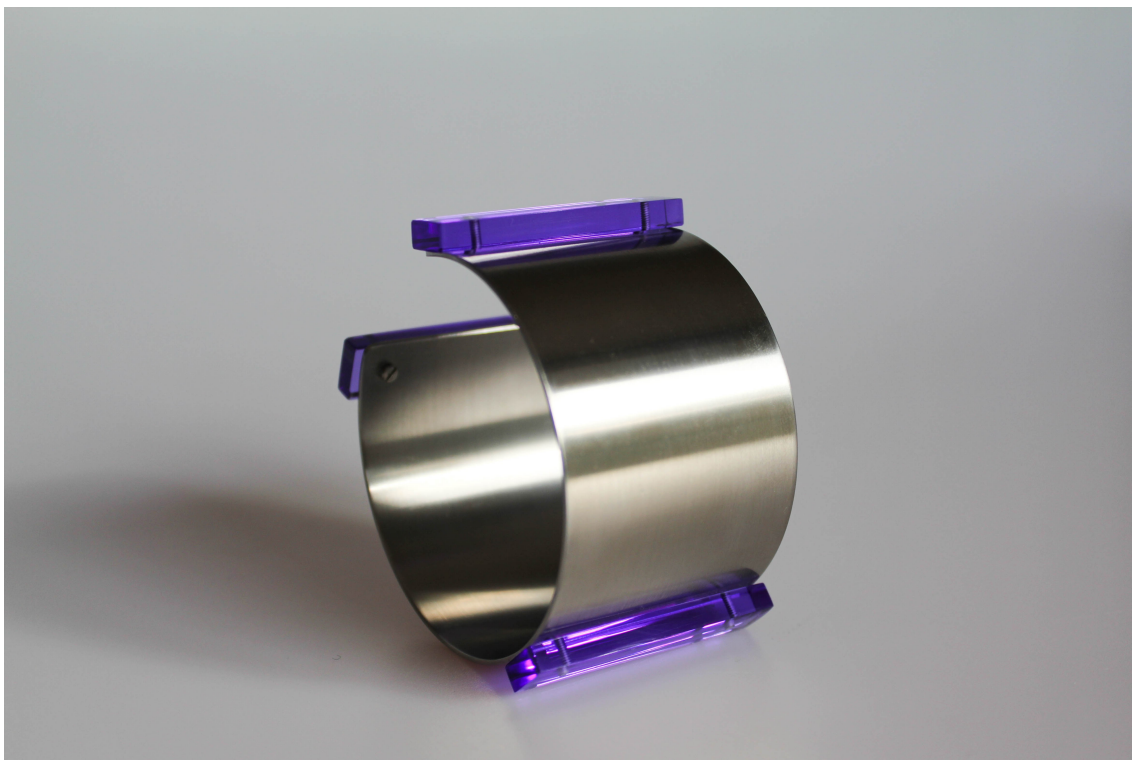

foto: Kateřina Reichová

Příloha 3

Prsteny od Kateřiny Reichové

foto: Kateřina Reichová

Příloha 4

Náušnice od Kateřiny Reichové

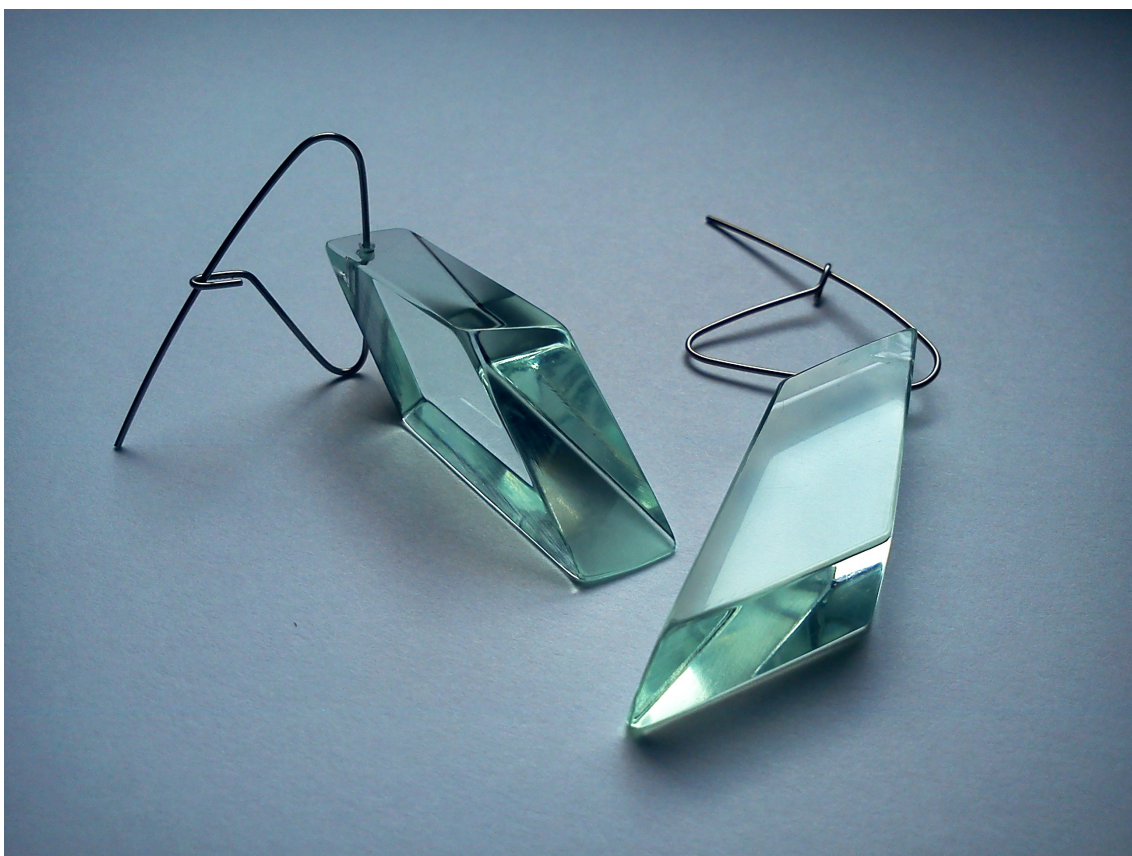

foto: Kateřina Reichová

Příloha 6

obal na náramek vzor 1, série 1.

foto: vlastní

Příloha 7

obal na náramek vzor 2, série 1.

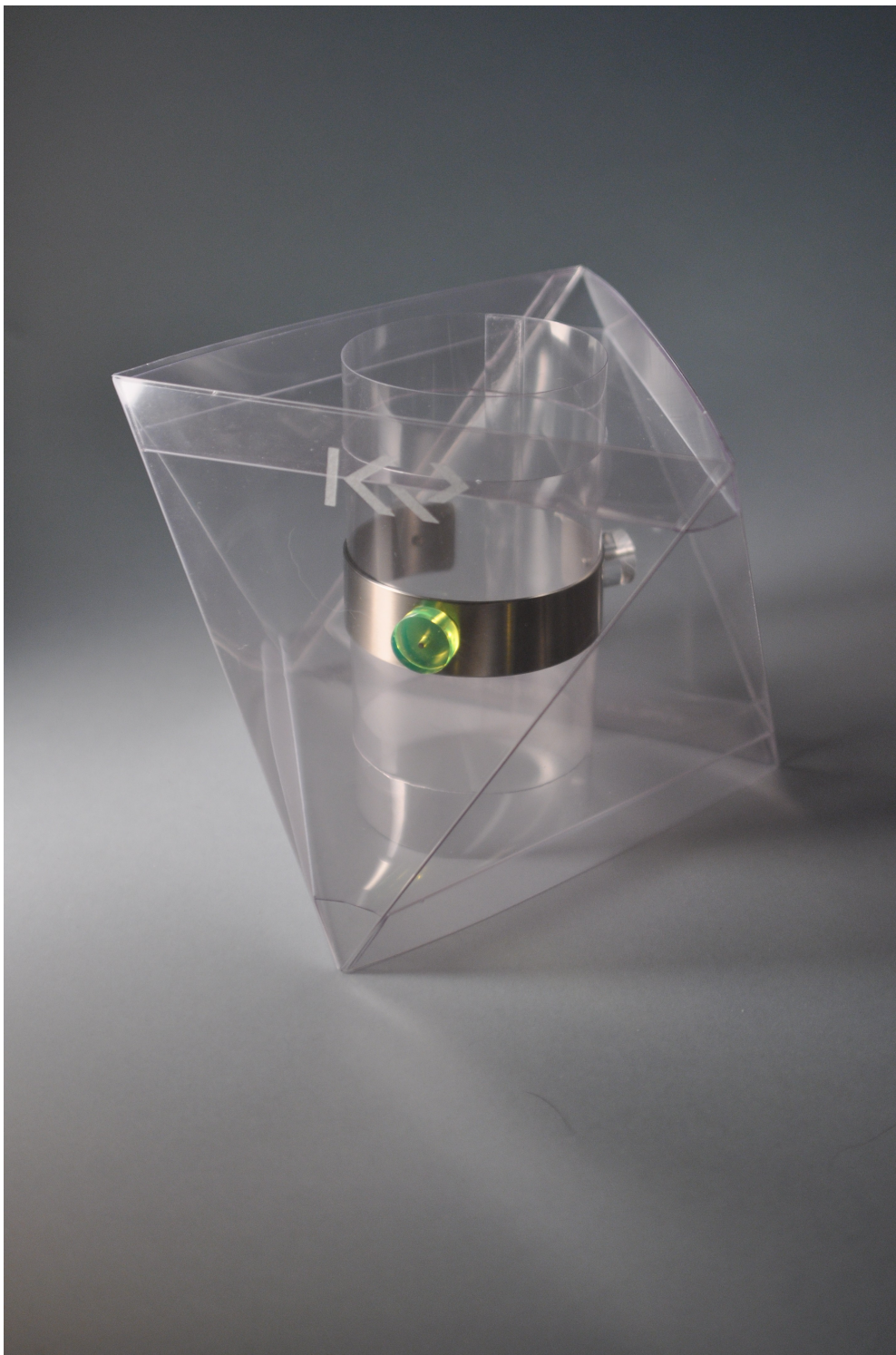

foto: vlastní

Příloha 8

obal na náramek vzor 3, série 1.

foto: vlastní

Příloha 9

obal na náramek vzor 4, vyřazen z 1. série

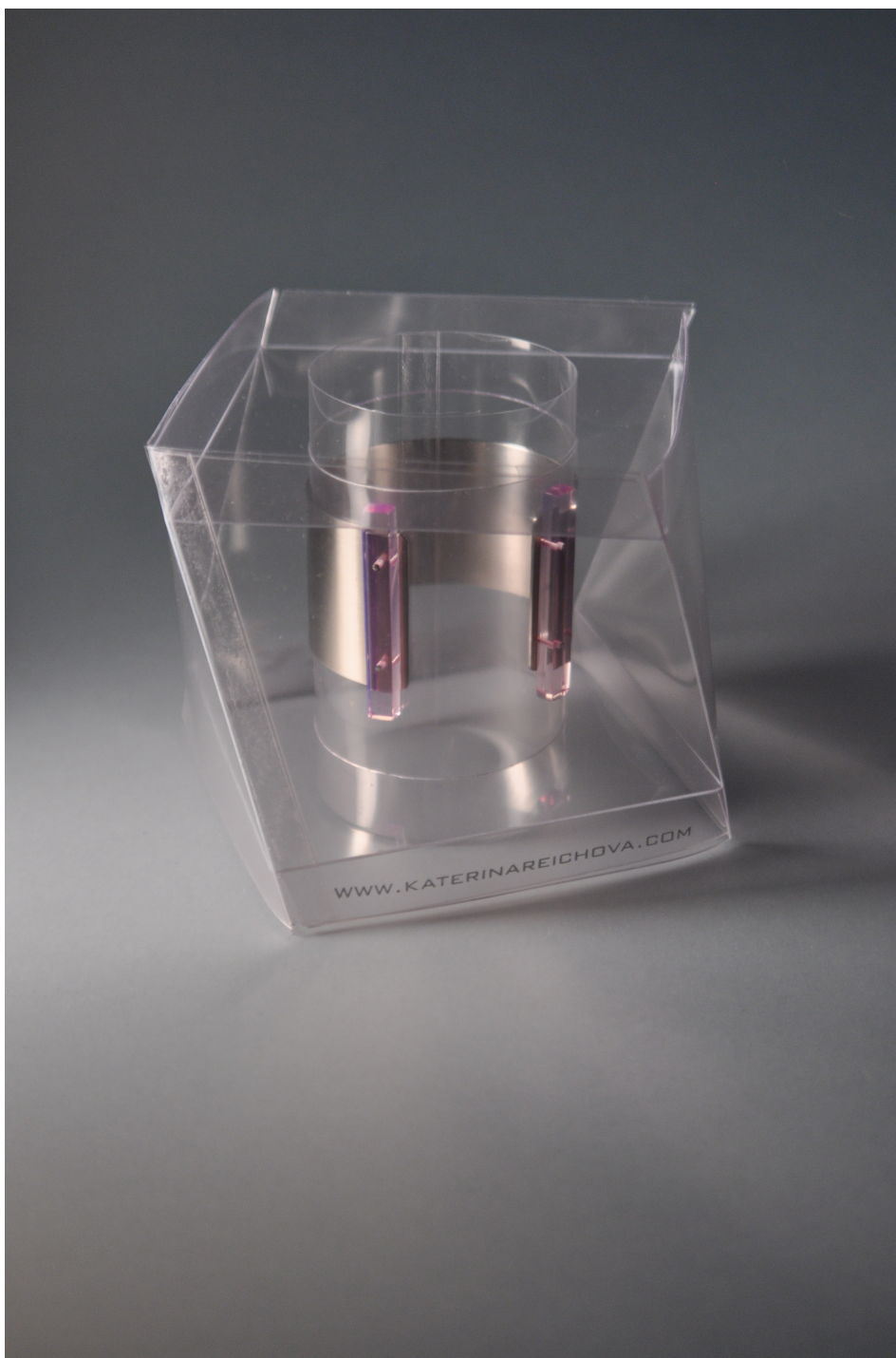

foto: vlastní

Příloha 10

Obal na prsten vzor 1, serie 1.

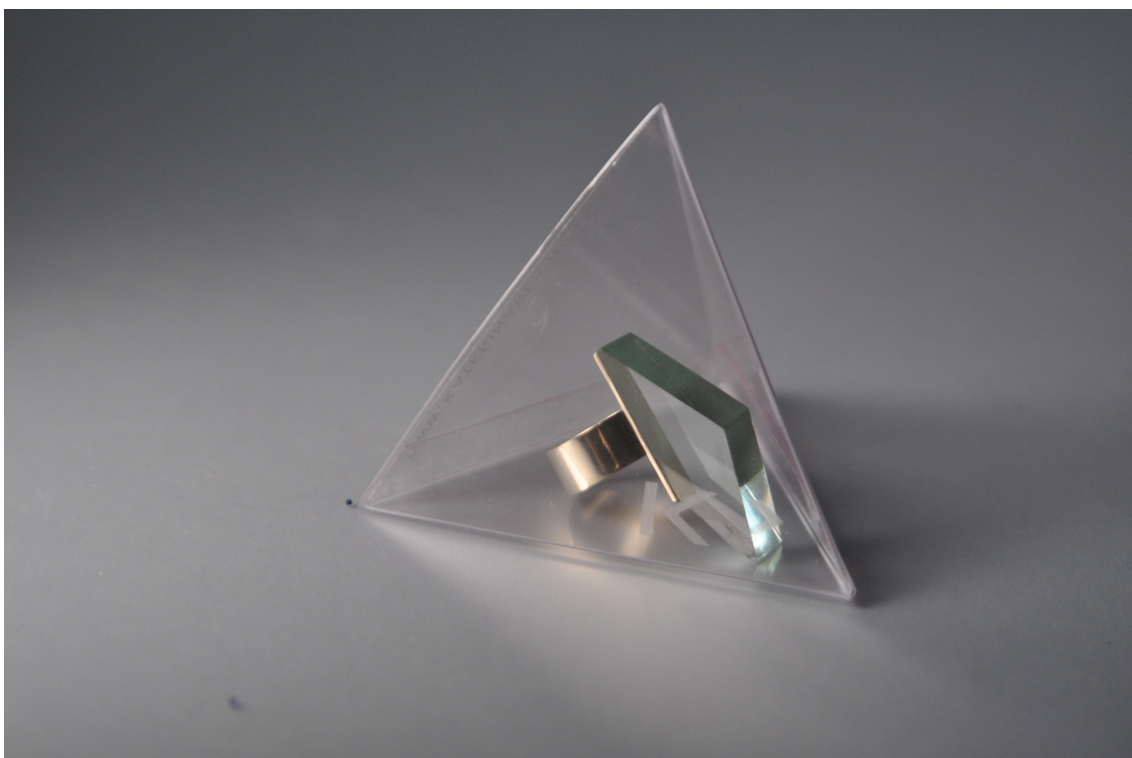

foto: vlastní

Příloha 11

Obal na náušnice vzor 1, série 1.

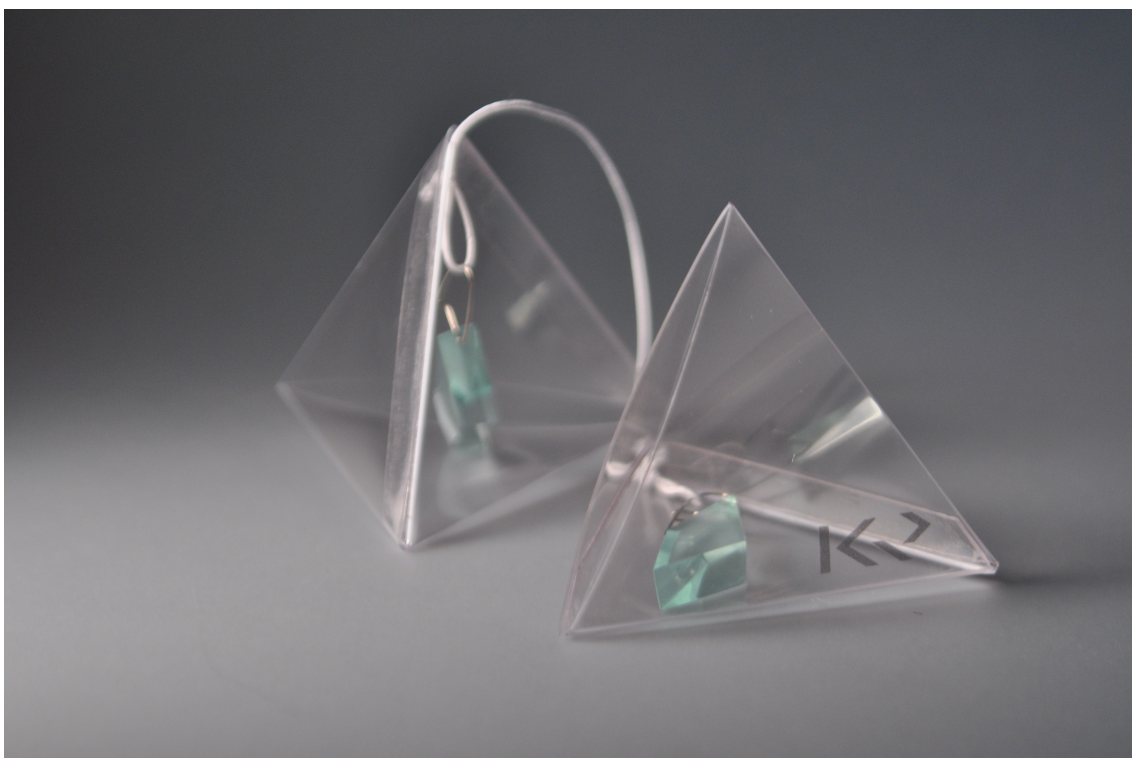

foto: vlastní

Příloha 12

Obal na náramek vzor 1, série 2.

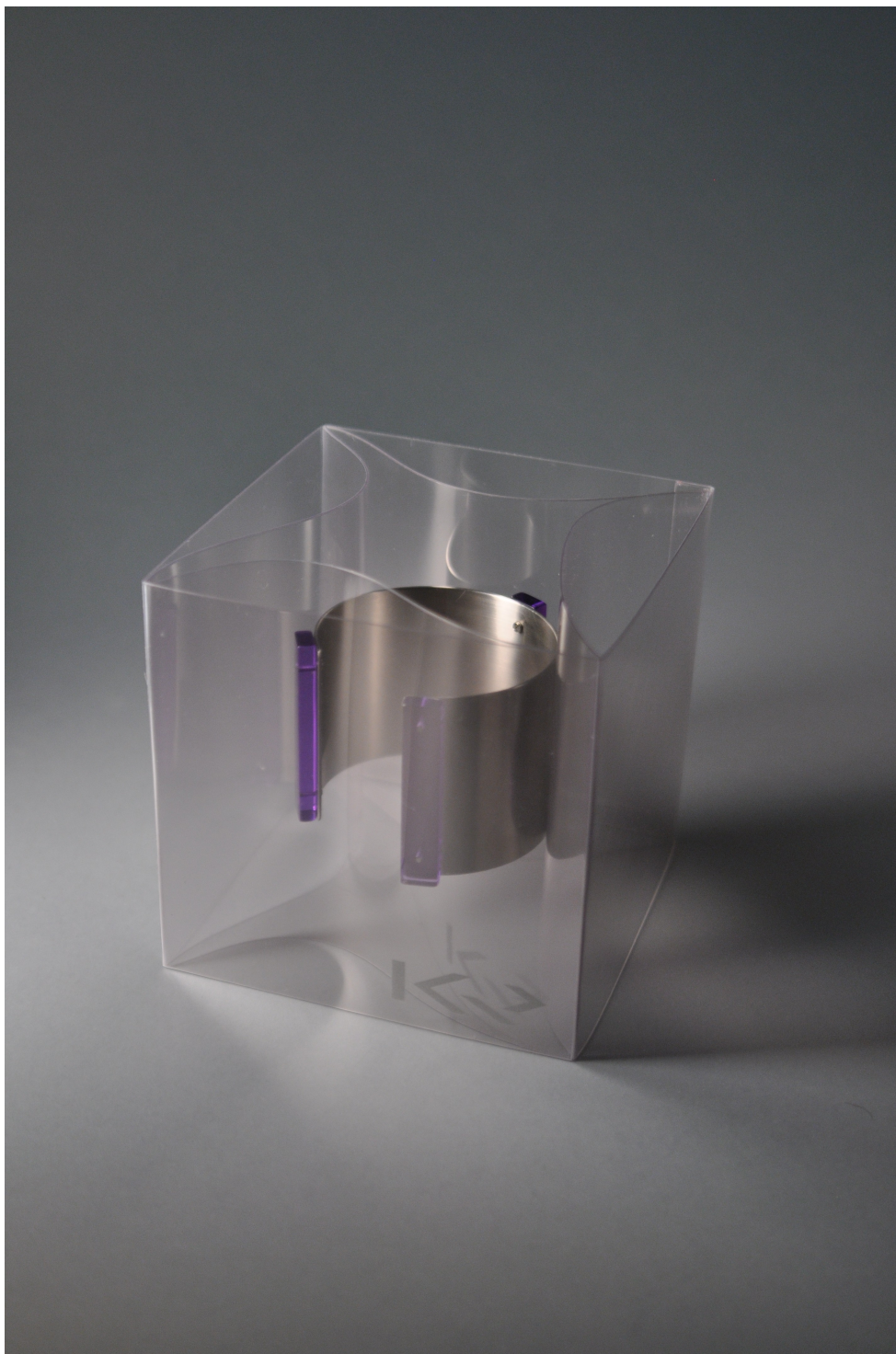

foto: vlastní

Příloha 13

Obal na náramek vzor 2, série 2.

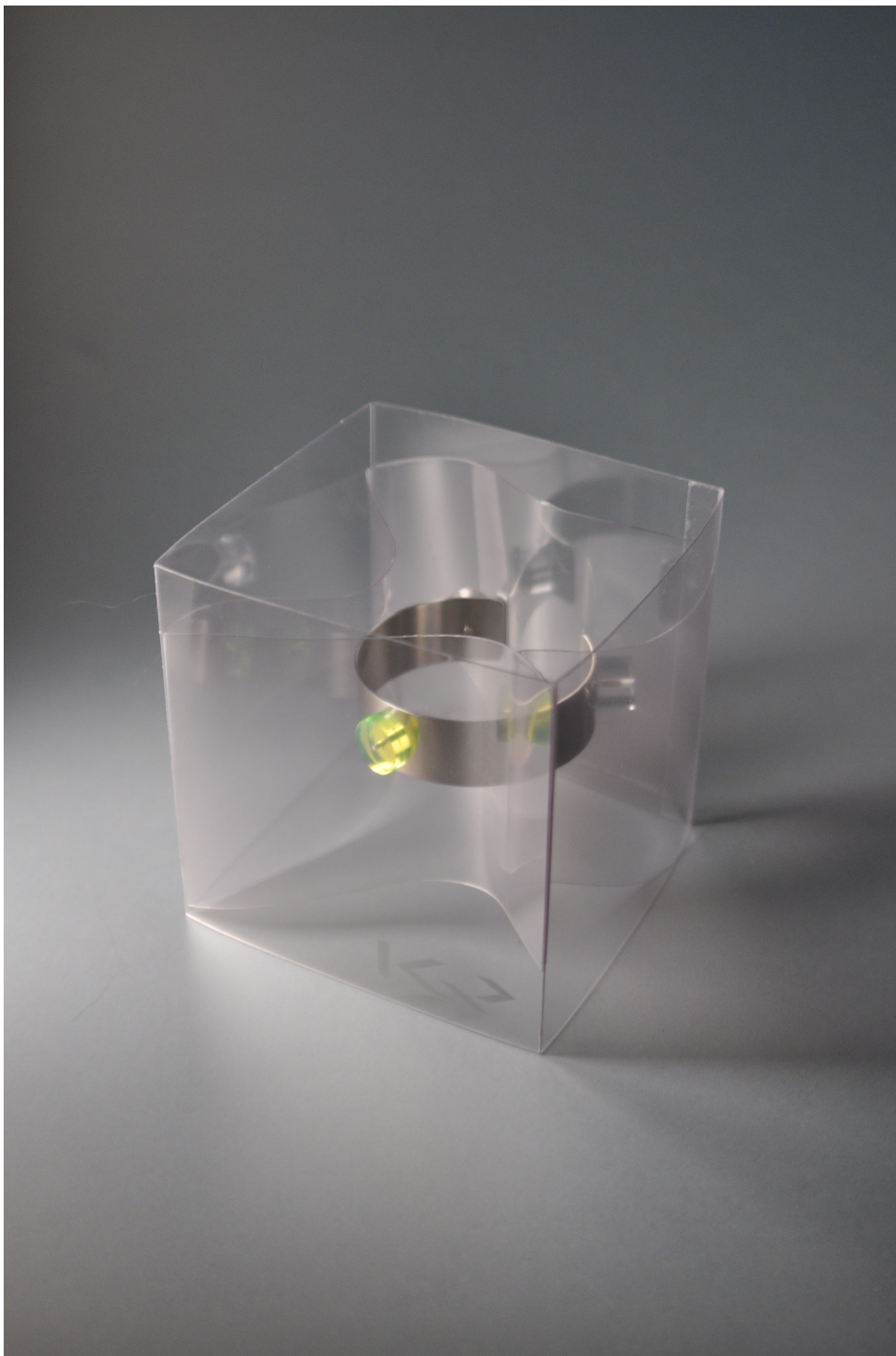

foto: vlastní

Příloha 14

Obal na náramek vzor 3, série 2.

foto: vlastní

Příloha 15

Obal na náramek vzor 4, série 2.

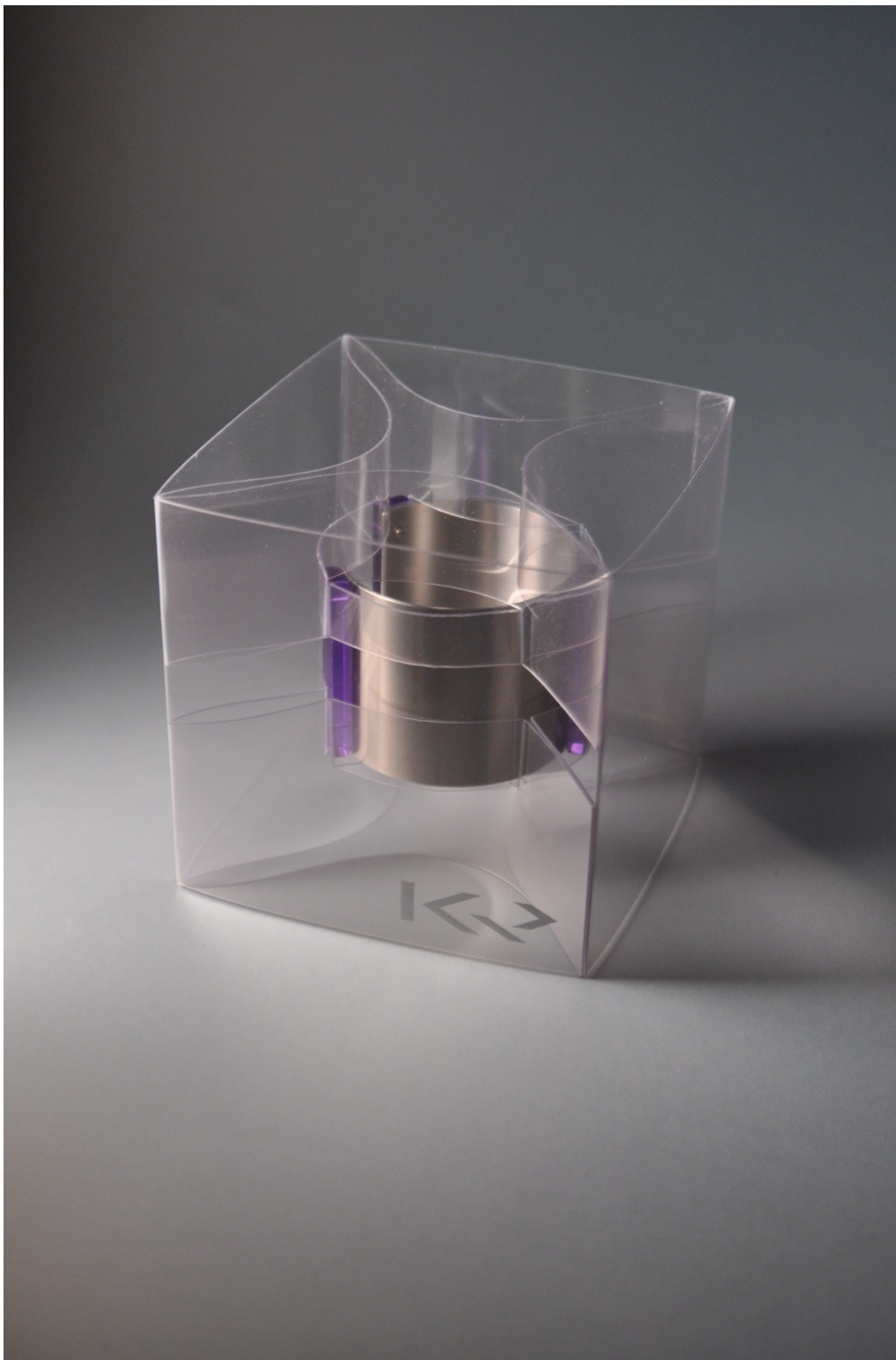

foto: vlastní

Příloha 16

Obal na prsten vzor 1, série 2.

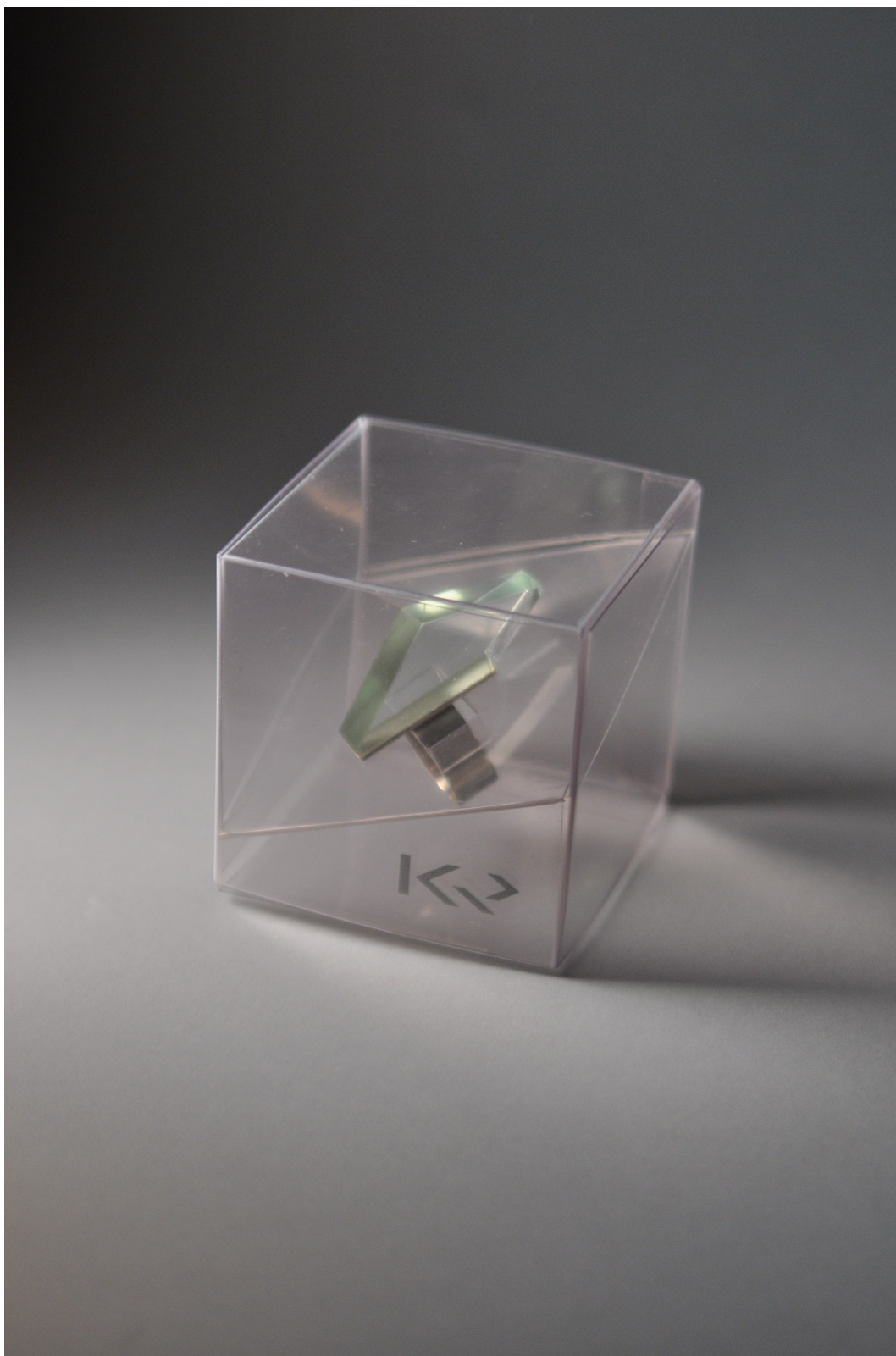

foto: vlastní

Příloha 17

obal na náušnice vzor 1, série 2.

foto: vlastní

Příloha 18

Logotyp KR

